

Ἡ Παρισινή καλλιτέχνης **Yvette Andreyor**
Πρωταγωνίστρια τοῦ μεγάλου κινηματογραφικοῦ οἴκου **Γκιωμόν**.

ΑΠΟ ΤΑΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΟΥ

Ἡ φιλία συχνά εἶναι ὁ πρόλογος τοῦ ἔρωτος· συχνότατα ὅμως ἡ προσοπίς του.

— Ὁ ἦπιος ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι ἀδελφός τοῦ θανάτου. Καί ὅμως τὸ Ὄνειρον μὴ δὲν εἶναι ἀδελφός τῆς Ζωῆς;

— Τὸ πλέον ἀσήμαντον πρᾶγμα μᾶς γίνεται πολ-
λάκις ἀφορμὴ νὰ φιλοσοφῶμεν. Εἰς τὸν κόσμον τοῦ-
τον τὸ κάθε τι παρουσιάζεται καὶ μὲ τὴν ἀντίθετόν
του ὄψιν. Ὅ,τι κάμνει τὴν ἀξίαν τοῦ ἐγός, ἀποτε-
λεῖ τὸ ἐλάττωμα τοῦ ἄλλου. Ἐν παλαιὸν ὑπερήφανον
ρητόν τῆς οἰκογενείας μου λέγει: «Σπάζω, ἀλλὰ δὲν
λυγίζω». Προχθὲς ἀνεγίνωσα εἰς μίαν ρεκλάμαν
σκληρῶν καπέλων: «Λυγίζου, ἀλλὰ δὲν σπάζουν».

— Ἡ μεγαλειτέρα ἐξουσία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἐ-
κείνη, ἣν διαθέτει ἐπὶ τῆς ἰδίας ζωῆς του.

— Οὐδέποτε μία ἀληθὴς συμφορὰ εἶναι φλύαρος·
τὸ πρότιστον σύμπτωμα ψυχῆς ὀδυνομένης εἶναι ἡ
ἀποσκίρτησίς της ἀπὸ παντός ἐγκοσμίου. Μὴ λησμο-
νῶμεν ἐν τούτοις, ὅτι καὶ ἡ σιγὴ κέκτηται τὴν εὐ-
γλωττίαν της, ὅπως καὶ ἐν βλέμμα ἄφωνον ἐν τῷ
θεσπεσίῳ λυγισμῷ του. Σιγὴ εἶναι καὶ ὁ θάνατος·
ἀλλ' ἡ Ἀθανασία, ὁμιλοῦσα δι' ἐκείνης, ὁποῖαν ἀ-
φάνταστον ποίησιν ἐναρμονίζει εἰς τὸ αἰῶνιον μου-
σοῦργημα τῆς οὐρανιας γαλήνης;

— Ἡ μήτηρ εἶναι ὁ ἐπὶ γῆς Θεός: Δι' αὐτὴν δὲν
ὑπάρχουσιν ἄθεοι.

— Τὸ φίλημα τῆς μητρὸς ἀποδίδει ζωὴν καὶ φέρει
εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὸν προγεγραμμένον ἀκόμη ἐκ τοῦ
κόσμου!

— Τὸ παρελθόν! ὦ, αὐτὸ τὸ παρελθόν! Ὁ ἀνθρώ-
πος θὰ ἦτο περισσότερο εὐτυχής, εἰάν δὲν εἶχε μνή-

μην. Ἡ ἀνάμνησις, ἰδοὺ ἡ τιμωρία εἰς τὸν κόσμον
τοῦτον.

— Πόσον ὀφείλει τις νὰ σέβηται τὴν ἀξίαν τοῦ
ἄλλου ἐλευθερίαν! Πρὸ παντός πᾶς ἄνθρωπος πρέπει
νὰ εἶναι ὁ ἀγαθὸς ἄγγελος τῆς ἐλευθερίας διὰ τοὺς
πλέοντας εἰς τὰ σκοτὴ τοῦ ἔρωτος. Καὶ ἂν διὰ τὰ ἄ-
τομα ἰσχύη ὁ ἄγραφος οὗτος τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀν-
θρωπομοῦ νόμος, πολὺ περισσότερο ἰσχύει διὰ τοὺς
ταυτίζοντας τὰ αἰσθηματὰ των ἢ τὰς σκέψεις των.

— Ἡ ἀληθινὴ καὶ τιμὴ ἀγάπη εἶναι ἰκανὴ νὰ
σβύσῃ ὅλα τὰ φῶτα τοῦ πνεύματος, καὶ μόνον ὅ,τι
φαίνεται ὠραῖον καὶ βεβαιότερον εἶναι τὸ ἀρέσκειν
εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας.

— Πνεῦμα καὶ αἶσθημα, ὡς ἐξιδανικεύεται παντός
ἀγαπῶντος τὸ αἶσθημα, ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπανεέλθῃ
εἰς τὸν παλαιὸν καὶ γνήσιον ἔρωτά του. Ἀπαξ ἀγαπᾷ
τις εἰς τὸν κόσμον καὶ ὁ πρῶτος ἔρωσ οὐδέποτε λη-
σμονεῖται.

ΙΤΑΛΑ-ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Εἰς ἀχρεῖον παρασημοφορημένον.

Δὲν βλέπω τί ἐχρειάζετο τάχα

σιὰ στήθεια σου ὁ σταυρός.

Μιά πινακίδα σοῦ ἔφθανε:

«Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς...»

Εἰς κρῦον ἀστειολόγον.

*Τόσο κρῦα τ' ἀσιεῖά του ἤθελε νὰ σκορπῆ
δοῦν καὶ ὁ ἴδιος πούνησας, τὰ τίναξε καὶ πάει.*

ΣΑΤΑΝΑΣ